

عنوان مقاله:

بررسی میزان پیش بینی کنندگی ابعاد رضایت زناشویی بر کیفیت زندگی خانواده

محل انتشار:

دومین همایش ملی روانشناسی - روانشناسی خانواده (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

مجید امیدی - کارشناسی ارشد روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرلنگه گروه آموزش ابتدایی

علی شجاعی فرد - کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات فارس

پریسا کسبی - دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرلنگه گروه آموزش ابتدایی

عبدالله ترک - دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرلنگه گروه آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر مطالعه میزان پیش بینی کنندگی رضایت زناشویی بر کیفیت زندگی خانواده بود افراد شرکت کننده در پژوهش شامل 132 نفر 56 مرد و 76 نفر زن بودند که بصورت نمونه گیری دردسترس در شهرستان بندرلنگه انتخاب گردیدند افراد شرکت کننده در پژوهش پرسشنامه زوجی اینریچ ترجمه اسوده و همکاران 1389 و همچنین مقیاس بهزیستی ذهنی فرم بزرگسال تیم بین المللی کیفیت زندگی 2006 را تکمیل نمودند مقیاس اینریچ شامل 4 خرده مقیاس 35 ماده ای می باشد که شامل تحریف ارمانی رضایت زناشویی ارتباطات و حل تعارض می باشد مقیاس کیفیت زندگی نیز شامل ابعاد استاندارد زندگی سلامت شخصی موفقیت در زندگی روابط شخصی امنیت شخصی ارتباط با جامعه تامین آینده اسایش آینده و معنویت / مذهب بود پایایی مقیاس ها از طریق الفای کرونباخ احراز گردید تحلیل رگرسیون نشان داد که ابعاد حل تعارض رضایت زناشویی و ارتباطات پیش بینی کننده کیفیت زندگی را بودند

کلمات کلیدی:

رضایت زناشویی، حل تعارض، ارتباطات، کیفیت زندگی، خانواده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/246831>

